

Мускетари Фиће

Био је леп и сунчан дан у раскошном шпанском краљевству, када је краљица Исабела сазвала хитан састанак мускетара. Мускетари су били елитни шпански ратници, обучени у шпанска шарена одела са танким мачевима и неописивом храброшћу. Састанак се одржао у великој, пространој хали двора. У њој се налазио свега један уски, али дугачки сто за којим је седела уплакана краљица.

– „Моја драга, мала ћеркица (шмрц, шмрц). Ох, ко зна где је сада“, рече очајна краљица својим мускетарима.

– „Шта јој се десило, драга моја висости?“, упита један од мускетара.

– „Отели су је зли бандити са планине Смрч.“ Рече она.

Исте секунде сви ућуташе и само две руке се у ваздух дигоше. Бејаху то руке двојице великих мускетара Фиће и Фиће.

– „Ми ћемо је спасити!“ узвикну први Фића.

– „Да, тако је.“ рече други Фића, и одмах кренуше.

Међутим, знали су да их чека дуг пут од седам дана и на том путу мочвара трола Алберта од Ајнштајна, за кога се знало да није био ни налик својој браћи и пријатељима. Он је био строг вегетеријанац и хранио се искључиво купусом и шаргарепама, којих је било у изобиљу у влажној мочвари. Он је, такође, веома ценио знање и мудрост, те када мускетари Фиће стигоше до мочваре он им рече:

– „Ако желите да прођете кроз ову мочвару, морате да допуните ову пословицу: 'Знање је ...'“

– „Знање је највеће богатство!“ узвикну Фића од Ивановића и трол их пусти да безбедно прођу. Недуго затим стигоше до велике куле и попеше се уз дугачке степенице. Опрезно отворише врата мрачне куле где их сачека десетак бандита. Вуш тамо, вуш 'вамо и Фиће изађоше из куле са принцем као победници и безбедно се вратише у краљевство.

Тако Фића од Ивановића одлучи да запроси прелепу принцезу, а Фића од Ђуришића им постаде кум. Од тада су сви живели срећно и заједно до краја својих живота.